

שָׁמַשׁ עַד מְבֹאוֹ: ב מְצִיּוֹן מְכַלֵּל יְפֵי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ: ג יְבֹא אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵל יְחֹרֵשׁ אֵשׁ לְפָנָיו תֹּאכַל וְסִבִּיבָיו נִשְׁעָרָה מְאֹד: ד יִקְרָא אֵל הַשָּׁמַיִם מֵעַל
 וְאֵל הָאָרֶץ לְדִין עַמּוֹ: ה אִסְפוּ לִי חֲסִידֵי בְרִיתִי בְרִיתִי עָלַי זָבַח: ו וַיִּגִּדּוּ שָׁמַיִם
 צִדְקָן בִּי אֱלֹהִים שִׁפְטָה הוּא סֵלָה: ז שִׁמְעָה עַמִּי וְאֲדַבְרָה יִשְׂרָאֵל וְאֶעֱיֵדָה
 בְּךָ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ אֲנֹכִי: ח לֹא עַל זְבָחֶיךָ אוֹזִיחֶיךָ וְעוֹלֹתֶיךָ לְגַנְדִּי
 תָּמִיד: ט לֹא אֶמְחַ מִּבֵּיתֶךָ פֶּר מִמִּכְלֵאתֶיךָ עֲתוּדִים: י כִּי לִי כָּל חַיְתוֹ יָעַר
 בְּהַמּוֹת בְּהַרְרֵי אֶלְפָּ: יא יִדְעֵתִי כָּל עוֹף הָרָיִם וְזִיו שָׂרֵי עַמּוּדֵי: יב אִם אֲרַעֵב לֹא
 אֲמַר לָךְ כִּי לִי תִבֵּל וּמְלֹאָה: יג הַאֲזַכֵּל בְּשֵׁר אֲבִירִים וְדָם עֲתוּדִים אֲשַׁתֶּה:
 יד זָבַח לְאֱלֹהִים תוֹרָה וְשָׁלֵם לְעִלְיוֹן נְדָרֶיךָ: טו וַיִּקְרָאנִי בְּיוֹם צָרָה אַחֲלֻצֶךָ

זוהר תהלים

הכל נכלל. י מוציאה לפניה אותו נהר, ושני בני שמיניה האם, והתעברה מהם, ומוציאה אותם אחר כך. ה' - כמו כן ה', והם בני תחת האב והאם.

אחר שהולידה, הוציאה בן זכר, ושמה אותו לפניה, וצריך לכתב ו', וזה יורש את נחלת האב והאם, ויורש שני חלקים, וממנו נזונית הבת. ועל כן צריך לכתב אחר כך ו"ה כְּאָחָד, כמו ש"ה" ראשונה י"ה כְּאָחָד, ולא צריך להפרידם. אף כֵּאֵן ו"ה כְּאָחָד, ולא צריך להפרידם. והרי בארנו את הדברים. והדברים הללו עולים למקום אחר. אשרי חלקם של הצדיקים שיודעים את הסודות העליונים של המלך הקדוש וראויים להודות לו. זהו שכתוב (תהלים קמ) אף צדיקים יודו לשמך ישבו ישראלים את פניך. למדנו, אמר רבי יהודה, (שם ט) אל אלהים דבר ויקרא ארץ. שלמות הכל, שלמותם של האבות הקדושים. דבר ויקרא ארץ, להמצא עם כנסת ישראל בשלמות ובשמחה. ומאיזה מקום הוא נמצא עמה? חזר ואמר, מציון

הטעם לקרבן דוקא מן הבמה

בהמות בהרי אלף (ג. ט): [וזהר ח"ג פ' פנחס (דף ר"ח)] אמר, הכל דבר אחד, הקדוש ברוך הוא אמר את זה, באתי לגני, בגלל שכל קרבנות העולם כֵּאֵשׁ עולים, כלם עולים לתוך גן עדן בתחלה, סוד כנסת ישראל. וכיצד? בראשונה